

**Час ESG чи час Omnibus: як
європейські регуляції у галузі
сталого розвитку впливають на
український бізнес?**

Час ESG чи час Omnibus: як європейські регуляції у галузі сталого розвитку впливають на український бізнес?

Концепція ESG (Environmental, Social, Governance) дедалі активніше впроваджується у державну політику, корпоративні стратегії. Вона вже не є винятково трендом міжнародного бізнес-середовища та національна законодавча база поступово формує інституційні передумови для її імплементації.

На стратегічному рівні Україна задекларувала вектор сталого розвитку через: **Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року**, затверджені Указом Президента України № 722/2019 від 30.09.2019; **Закон України "Про основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року"**; **Національну стратегію управління відходами в Україні до 2030 року**, схвалену розпорядженням Кабінету Міністрів України від 8 листопада 2017 року № 820-р; **Національний план з енергетики та клімату (НПЕК) на період до 2030 року**, схвалений розпорядженням Кабінету Міністрів України від 25 червня 2024 року № 587-р; **Національну економічну стратегію на період до 2030 року**, затверджену постановою Кабінету Міністрів України від 3 березня 2021 року № 179; **Стратегію запровадження звітності зі сталого розвитку**, затвердженої Кабінетом Міністрів України 18 жовтня 2024 року, та операційним планом її реалізації на 2024–2026 роки встановлюють плани запровадження зобов'язання для українських компаній формувати звітність зі сталого розвитку. Цей захід спрямований на трансформацію підходів до корпоративного управління та підтримку євроінтеграційних процесів України, зокрема інтеграції до внутрішнього ринку ЄС. **Проект Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні"** щодо запровадження звітності зі сталого розвитку, оприлюднений Міністерством фінансів у лютому 2025 року, деталізує ці вимоги. Станом на липень 2025 року Кабінет Міністрів України схвалив законопроект - але його ще не внесено на розгляд Верховної Ради України, у тому числі, через необхідність узгодження з новоприйнятими змінами Європейської Комісії щодо ESG-звітності (пакет Omnibus)

Незважаючи на затримки, українські компанії, особливо ті, що здійснюють зовнішньоекономічну діяльність у країнах ЄС, мають готуватися до впровадження звітності зі сталого розвитку. За операційним планом Міністерство економіки планує оприлюднити методичні рекомендації та нормативно-правові акти у вересні 2025 року, але ймовірний термін — кінець 2025–початок 2026 року. Нові зміни пакету Omnibus мають на меті частково дерегулюють існуючі вимоги Європейського Союзу, що призводить до тимчасового призупинення виконання української Стратегії.

Глосарій основних документів зі сталого розвитку в ЄС

Українські компанії активно співпрацюють з європейськими партнерами, які вже сьогодні зобов'язані дотримуватись вимог ESG-регулювання відповідно до законодавства ЄС.

У зв'язку з цим дедалі частіше висувають до українських підприємств вимоги щодо надання релевантної ESG-інформації, дотримання принципів сталого розвитку та впровадження політик, що відповідають екологічним, соціальним і управлінським критеріям. Це пов'язано з тим, що нові регуляторні механізми

ЄС поширюються не лише на внутрішній ринок, а й на компанії з третіх країн, які ведуть бізнес в Європі або інтегровані у європейські ланцюги постачання.

З огляду на це, для українського бізнесу критично важливо враховувати вимоги європейського ESG-законодавства. Ігнорування цих норм може призвести до істотних ризиків — від втрати доступу до фінансування й участі в міжнародних програмах до розриву співпраці з ключовими партнерами та виключення з ланцюгів постачання. Тому проактивне реагування на регуляторні зміни в ЄС — це не лише питання відповідності, а й умова збереження конкурентоспроможності на європейському ринку.

Ключові акти ЄС — Green Deal, European Climate Law, пакет «Fit for 55», Greenwashing Directive, Green Claims Directive та CBAM — формують стратегічну основу кліматичної політики ЄС, спрямовану на декарбонізацію та сталий розвиток як ЄС, так і його партнерів.

Звітність зі сталого розвитку в ЄС регулюється такими ключовими актами:

- **EU Taxonomy** (Таксономія ЄС або Зелена таксономія): класифікує економічну діяльність за критеріями сталості;
- **Делегований регламент Європейської Комісії** від (EU) 2023/2772: затверджує європейські стандарти звітування зі сталого розвитку (European Sustainability Reporting Standards, ESRS);
- **CSRD** (Corporate Sustainability Reporting Directive): встановлює вимоги до звітності для великих компаній;
- **CSDDD** (Corporate Sustainability Due Diligence Directive): регулює належну перевірку щодо сталого розвитку;
- **CBAM**: регламентує механізм вуглецевого коригування імпорту та порядок торгівлі викидами, звітування з механізму;
- **SFDR** (Sustainable Finance Disclosure Regulation): передбачає посилення прозорості в інтеграції ESG-показників в інвестиційні рішення учасниками фінансового ринку та фінансовими радниками;
- **Дерегуляторний пакет Omnibus I та II**, який має на меті спростити вимоги та порядок звітності зі сталого розвитку у цілому.

Українські компанії, які найбільше підпадають під вплив європейських регуляторних вимог у сфері сталого розвитку

Грунтуючись на аналізі вищезазначених нормативно-правових актах, можна поділити українські компанії, які зазнають найбільшого впливу змін, на такі категорії:

- 1) експортери товарів з високим вуглецевим слідом до ЄС (Регламент CBAM) зобов'язані не тільки подати звітність (GHG Protocol), але й сплачувати так зване “вуглецеве мито” з 2026 року;
- 2) великі підприємства, які мають дочірні філії на території ЄС - звітування за CSRD;
- 3) українські постачальники європейських компаній як частина мережі дистрибуції - непряме звітування за CSDDD, шляхом надання покупцям певного переліку даних;
- 4) компанії, що прагнуть залучити іноземні інвестиції від європейських фінансових установ - проходження попередньої оцінки сталості (ex-ante ESG screening) або надання регулярної звітності за стандартами ESRS.

Визначення принципів сталості бізнесу та “зелена таксономія”

Основним класифікатором економічної діяльності за критеріями сталості у Європейському Союзі є Таксономія: українські компанії мають вже проаналізувати свою діяльність за її критеріями, щоб визначити, чи є її діяльність “taxonomy eligible” (потенційно сумісна з Таксономією) або “taxonomy-aligned” (відповідає критеріям Таксономії). Таксономія ЄС визначає економічну діяльність, яка відповідає принципу “не завдає значної шкоди” (Do No Significant Harm, DNSH) та сприяє досягненню однієї з шести екологічних цілей, які наведені нижче:

Графік 1. У Таксономії ЄС закріплено шість ключових екологічних цілей

Екологічні цілі	Приклади шляхів досягнення для бізнесу	Приклади основних KPI
 Пом'якшення наслідків зміни клімату	використання альтернативних або/та відновлювальних джерел енергії, декарбонізація	Score 1+2+3 викиди CO ₂ e (тонн)
 Адаптація до зміни клімату	впровадження рішень, які сприяють подоланню негативного впливу поточних/майбутніх кліматичних умов	CapEx / OpEx, спрямовані на рішення пов'язані з адаптацією до змін клімату (€)
 Стале використання водних і морських ресурсів	покращення управління водними ресурсами, зменшення міського/індустріального забруднення води	Забір і використання прісної води (м³)
 Перехід до циркулярної економіки	управління сміттям, переробка відходів та повторне використання матеріалів	Коефіцієнт переробки відходів (%)
 Запобігання забрудненню та його контроль	запобігання або мінімізація факторів забруднення та викидів парникових газів	NO _x /SO _x /PM викиди (кг)
 Захист біорізноманіття та екосистем	впровадження сталих практик ведення сільськогосподарської діяльності	Площа територій з планом відновлення природи (га)

Підхід ЄС передбачає застосування принципу подвійної матеріальності (суттєвості) - оцінюються не тільки як фактори сталості впливають на фінансову діяльність компанії і те, як їх діяльність впливає на суспільство та навколишнє середовище. Послання фінансових та соціальних аспектів у корпоративній стратегії випереджає старий підхід з одиничної матеріальності (фінансовий акцент) у Міжнародних стандартах фінансової звітності (IFRS).

На відміну від добровільних стандартів звітності зі сталого розвитку — таких як Global Reporting Initiative (GRI) та International Sustainability Standards Board (ISSB) — European Sustainability Reporting Standards (ESRS) є обов'язковими та відображають сучасний підхід Європейського Союзу до регулювання у сфері сталого розвитку.

Особливо це актуально для компаній першої хвилі підпорядкування CSRD — тобто великих підприємств із суспільною значущістю, які зареєстровані в країнах-членах ЄС і мають понад 500 працівників.

На відміну від GRI та ISSB, які дозволяють компаніям адаптувати стандарти до власної специфіки, обираючи акценти — чи то на вплив компанії на довкілля та суспільство, чи на фінансові наслідки сталого розвитку, — ESRS передбачає уніфіковану рамкову структуру звітності, яка охоплює обидва аспекти одночасно.

ESRS затверджені як делегований акт Європейської Комісії (EU 2023/2772) на підставі ст. 29b CSRD, що надає їм пряму юридичну силу в усіх державах-членах ЄС без потреби додаткової ратифікації. Це

означає, що всі компанії, які підпадають під CSRD, зобов'язані дотримуватись структури та вимог ESRS у своїй звітності, включно з повним набором розкриттів, визначених EFRAG.

У ESRS наразі представлені 12 стандартів, які складаються з 2 кроссекторальних наборів показників (ESRS 1 Загальні вимоги - принципи складання звітності, та ESRS 2 Загальний порядок того, які дані підлягають розкриттю) та 10 тем. Ця система включає приблизно 1178 індикаторів (265 з яких - добровільні), що охоплюють якісні (наративи, політики) та кількісні (метрики, таблиці) дані для формування звітності. Тому об'єднані групи даних розкривають такі теми: 1) екологія - зміна клімату (ESRS E1), забруднення (ESRS E2), водні та морські ресурси (ESRS E3), біорізноманіття та екосистеми (ESRS E4), використання ресурсів та циркулярна економіка (ESRS E5); 2) соціальні показники - власна робоча сила (ESRS S1), працівники у ланцюжку постачання (ESRS S2), постраждалі громади (ESRS S3), споживачі (ESRS S4); 3) корпоративне управління - ділова практика (ESRS G1).

До 31 жовтня 2025 р. Європейська консультативна група з фінансової звітності (European Financial Reporting Advising Group, EFRAG) має розробити спрощену методологію ESRS у межах пакету Omnibus II. Вимога ЄС до аналізу значного масиву даних компаніями ускладнює процес формування та подання публічних звітів. Тим паче, ключові показники ефективності (KPI), нагальні ESG-цілі, моніторинг належного перевірки корпоративної сталості, оцінка ризиків т.д. підлягають обов'язковому опублікуванню.

Зміни до вимог із звітування зі сталого розвитку: CSRD і CSDDD

16 квітня 2025 року набрала чинності директива “Stop-the-Clock”, яка відтерміновує імплементацію CSRD (стосовно корпоративної звітності зі сталого розвитку) і CSDDD (належної перевірки корпоративної сталості) до 2028 року. Таким чином, CSRD застосовуватиметься для компаній, які повинні звітувати у 2028 та 2029 роках (так звані компанії другої та третьої хвилі) і першу хвилю застосування CSDDD на один рік до 2028. Обов'язковість подання звітності за CSRD почнеться з 2029 р. тільки для українських великих материнських компаній, які мають філії на території ЄС.

Водночас Європейський парламент планує голосувати за додаткові зміни до CSRD, CSDDD, CBAM та EU Тахопому у листопаді 2025 року (Omnibus Proposal 2). Ця директива зменшуватиме сферу застосування цих нормативно-правових актів, виключивши малий та середній бізнес із сфери контролю. Наразі 18 країн-членів ЄС повністю імплементували CSRD у національне законодавство, тоді як Німеччина, Нідерланди та Іспанія ще готують відповідні законопроекти. Для країн, які вже запровадили CSRD, чинні норми діють до набрання чинності нових директив.

Для порівняння з CSRD, CSDDD закріплює ризик-орієнтований підхід та потребу належного впровадження перевірок корпоративної сталості. Так само відповідальність компаній передбачає не тільки виявлення та превентизація, але й вирішення негативних наслідків у своїй "ланцюгу діяльності" (власні операції, дочірні підприємства та бізнес-партнери). Через це, якщо українські постачальники є прямими бізнес партнерами великих європейських компаній, вони будуть підпадати під дію цієї директиви та матиму надавати інформацію про свою діяльність, пов'язану з виробництвом свого партнера, згідно з ESRS.

Вимоги до компаній по CSRD і CSDDD

Звітність за CSRD і CSDDD є обов'язковою лише для великих компаній, які відповідають щонайменше двом із таких критеріїв:

- Понад 1000 працівників;
- Чистий оборот понад €450 млн;
- Балансова вартість активів понад €25 млн.

Для компаній за межами ЄС, які діють на європейському ринку, поріг обороту становить €450 млн. Українські малі та середні підприємства (МСП) не підпадають під ці вимоги, але можуть почати підготовку до формування звітності добровільно за стандартом VSME (Voluntary Reporting Standards for SMEs), розробленим Європейською консультативною групою з фінансової звітності (European Financial Reporting Advising Group, EFRAG). Сьогоднішній пакет Omnibus захистить МСП від надмірних запитів на інформацію про стійкість, які вони отримують, коли є частиною ланцюгів вартості більших компаній або фінансових установ, таких як банки, що підпадають під дію CSRD та CSDDD.

Важливо також пам'ятати що стаття 26 CSRD прямо вимагає, щоб компанії забезпечили обмежену перевірку (limited assurance) своєї звітності зі сталого розвитку. Початково це має бути зовнішній аудит на рівні limited assurance, але ЄК уже готує перехід до повного reasonable assurance до 2028 року. Це означає, що українським компаніям можуть вже інтегрувати дані необхідні в VSME в свої звіти з корпоративного управління. Якщо оцінювання за принципом подвійної матеріальності є частиною ESRS, натомість, VSME закріплює підхід "за необхідністю" (if-applicable approach), який дозволяє бізнесу не оприлюднювати інформацію та дані, які не є матеріальними.

Слід виокремити такі типи показників в загальному модулі: 1) загальна інформація (практики, політики та майбутні ініціативи для переходу до більш сталої економіки); 2) дані про навколишнє середовище (використання енергії та викиди парникових газів, забруднення, водні та морські ресурси, біорізноманіття та екосистеми, використання ресурсів та циркулярна економіка); 3) соціальні дані - загальна характеристика персоналу, охорона здоров'я та безпека; 4) корпоративна інформація - ділова практика у протидії правопорушень, пов'язаних з корупцією.

У свою чергу, комплексний модуль (особлива частина звіту) представлена: 1) розкриття бізнес моделі у розрізі сталості; 2) екологічні дані: показники викидів парникових газів в усьому ланцюзі постачання (Scope 3 GHG emissions) та цілі на зменшення цих показників; кліматичні ризики); 3) соціальні дані: додаткові статистичні дані про працівників (наприклад, співвідношення чоловіків та жінок в управлінні компанією), дотримання прав людини, моніторинг та робота з серйозними інцидентами з порушення прав людини; 4) корпоративна інформація - дохід від певних секторів і виключення з орієнтовних показників ЄС, гендерне різноманіття в органах управління компанії.

Шлях до контролю декарбонізації: звітність із CBAM

Щоб заохотити держав імпортерів долучитися до Зеленого курсу ЄС, запровадив Механізм регулювання вуглецевого коригування імпорту (CBAM). Цей митний інструмент передбачає подання декларацій - звітів (з 1 січня 2025 р. виключно за методологією ЄС) та на додачу придбання CBAM сертифікатів (з 1 січня 2026 р.) в Системі торгівлі викидами (EU ETS). У 2024 році Україна поставила до

Євросоюзу товарів на \$24,8 млрд, з яких 14,5% підпадає під дію CBAM, а саме галузі виробництва товарів з - сталі і чавуну, алюмінію, цементу, добрив, електроенергії та водню.

Українські підприємства встигли надати 2081 декларацій CBAM впродовж 3 кварталу 2023 р. - 2 кварталу 2024 р. Станом на червень 2025 р. відсутні як система торгівлі квотами на викиди парникових газів на українському рівні, так й акредитація українських установ від Єврокомісії для участі в Реєстрі CBAM. Також, відновлено вимогу підприємствам з річними викидами більше 500 т CO₂ подати звітність щодо викидів парникових газів за 2024 звітний рік до кінця 2025 р. (Закон України № 4187-IX “Про внесення змін до деяких законів України щодо відновлення моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів”).

Дерегулятивний пакет Omnibus також передбачає новий поріг для визначення тих, хто підпадає під адміністративний тягар та придбання сертифікату CBAM. Імпортери, які мають менше 50 тонн товарів CBAM на рік, не зобов'язані звітувати про викиди або купувати сертифікати CBAM, що спрощує дотримання вимог для МСП. Однак великі викидники залишаються зобов'язаними дотримуватись повних вимог щодо звітності та отриманні сертифікатів. У червні 2025 року ці правки до Регламенту перебувають на першому читанні у Європейському Парламенті та Раді ЄС. Також, планується ввести обов'язок придбання сертифікатів з 2027 року.

Графік 2. Співвідношення різних типів звітування у галузі сталого розвитку

Категорія	CBAM	ESRS
 Сфера застосування	Стосується імпортерів конкретних товарів, які представляють квартальні звіти на рівні продуктів.	Застосовується до великих/акціонерних компаній ЄС, з річними звітами на рівні підприємства, що охоплюють всі суттєві впливи на сталий розвиток.
 Особливість звітності	Пов'язана з продуктом	Пов'язана з діяльністю компанії
 Вимоги до норм викидів	Детальне звітування по прямих та непрямих викидів на одиницю продукції, обчислених за методологією ЄС або за стандартними значеннями.	Загальний облік викидів Scope 1 (прямі), Scope 2 (непрямі з споживання енергії) та Scope 3 (викиди в ланцюзі постачання) на рівні підприємства.
 Цінові показники у звітностях	Вимагає звітування про ціни на вуглець, сплачені в третій країні під час перехідного етапу, з відрахуваннями, які застосовуються на остаточному етапі.	ESRS E1 вимагає розкриття інформації про внутрішню схему ціноутворення на вуглець та вплив механізмів ціноутворення на вуглець, таких як європейська торгівля вуглецевими квотами (EU ETS) - з 2026 р. може включати витрати на сертифікат CBAM

Регулювання ESG у банківській сфері

Співпраця банків з міжнародними фінансовими установами (Міжнародний банк реконструкції та розвитку (IBRD), Міжнародна фінансова корпорація (IFC), Міжнародна асоціація розвитку (IDA), Багатостороння агенція гарантування інвестицій (MIGA), Міжнародний центр з урегулювання інвестиційних спорів (ICSID), Європейський банк реконструкції розвитку (EBRD), Міжнародна фінансова корпорація розвитку США (United States International Development Finance Corporation, DFC), Кредитна установа для відбудови (KfW) та іншими) вже сьогодні вимагає дотримання екологічних та соціальних стандартів інвесторів. Зокрема, Світовий банк застосовує систему Екологічних та соціальних стандартів (ESS), які з 2018 року є обов'язковими для всіх інвестиційних проєктів.

Система ESS включає **десять основних стандартів**, зокрема:

- оцінювання та управління екологічними і соціальними ризиками та впливами;
- трудові відносини та умови праці;
- ефективне використання природних ресурсів і запобігання забрудненню;
- охорона здоров'я та безпека населення;
- питання земельного відчуження, обмеження доступу та примусового переселення;
- збереження біорізноманіття та сталий менеджмент природних екосистем;
- захист прав корінних народів та вразливих етнічних груп;
- охорона культурної спадщини;
- дотримання вимог екологічної та соціальної відповідальності з боку промислових партнерів і фінансових посередників;
- забезпечення участі зацікавлених сторін та доступу до інформації.

Гармонізація з практиками ЄС і вимогами міжнародних фінансових установ обумовлює впровадження в Україні ESG-регулювання у банківській сфері. Для забезпечення відповідності міжнародним вимогам і залучення сталого фінансування Україна вже розпочала формування відповідної нормативної бази.

Відповідно до положень Постанови Кабінету Міністрів України № 28 від 24.01.2024 “Про надання фінансової державної підтримки”, з 1 грудня 2024 року кредити суб’єктам підприємництва, що провадять діяльність у сільському господарстві (основний КВЕД) за всіма КВЕД секції А та з переробки сільськогосподарської продукції (основний КВЕД) за всіма КВЕД групи 10.51, 10.61 та 10.71 Національного класифікатора України, за якими може бути надано державну підтримку, надаються з урахуванням умов Екологічних та соціальних стандартів Світового банку, які прийнято в уповноваженому банку».

30 червня 2025 року Правління Національного банку України схвалило Білу книгу з управління екологічними, соціальними та управлінськими (Environmental, Social, and Governance – ESG) ризиками у фінансовому секторі — черговий крок для наближення регулювання фінансового сектору України до норм ЄС у межах Європейського зеленого курсу, а також впровадження системи збору, аналізу, розкриття та управління ESG-ризиками.

Біла книга, розроблена в межах оновлення Політики з розвитку сталого фінансування, окреслює бачення майбутнього стану управління ESG-ризиками у фінансовому секторі України. Зокрема, вона визначає:

- передумови для управління ESG-ризиками у фінансовому секторі України, у тому числі рівень відповідних ризиків, стан регулювання в цій сфері та мандат Національного банку;
- вектор розвитку регулювання, зокрема перспективні вимоги до продуктів та видів діяльності, побудови системи корпоративного управління та управління ризиками, розкриття інформації;
- перспективне бачення управління ESG-ризиками безпосередньо у фінансовому секторі України, що включає імплементацію управління цими ризиками в систему корпоративного управління та внутрішнього контролю, належну оцінку, впровадження оптимальних процесів збору та обробки інформації клієнтів, розкриття інформації тощо.

Запровадження системи управління ESG-ризиками планується у два етапи. Протягом 2025–2026 років основні вимоги поширюватимуться на банки. На другому етапі, з 2026 до 2030 року, — на інші суспільно важливі фінансові установи з високим рівнем експозиції до ESG-ризиків. Схвалена Біла книга стане

підґрунтям для розроблення нових нормативно-правових актів та рекомендацій НБУ, спрямованих на забезпечення фінансової стабільності та сталого розвитку фінансового сектору.

В сучасних умовах адаптація до ESG-звітування є стратегічним вектором розвитку бізнесу та надає переваги у доступі до фінансування, покращує імідж та індекс стійкості та забезпечує відповідність регуляторним вимогам.

Для банківської сфери ESG-ризиків — це вже не гіпотетичні загрози, а реальні фактори, що впливають на стабільність, прибутковість та відповідальність банківського сектору, що охоплюють широкий спектр викликів — від кліматичних катастроф і деградації довкілля до соціальних конфліктів, недоброчесного управління і репутаційних втрат.

Оскільки національні та міжнародні регулятори дедалі більше тиснуть на банки, вимагаючи від них не лише обліку ESG-ризиків, а й системного управління ними, що в свою чергу обумовлює зміну підходів у банківській діяльності: від оцінки ризиків і прийняття кредитних рішень до корпоративного управління та звітності.

Банки поступово інтегрують ESG-ризиків у свої системи управління ризиками, кредитні політики та стратегічне планування. Це включає:

- запровадження ESG-скринінгу позичальників;
- оцінку кліматичних сценаріїв і стрес-тестування портфелів;
- врахування ESG-ризиків у моделях кредитного скорингу, визначенні вартості капіталу;
- оновлення внутрішніх політик.

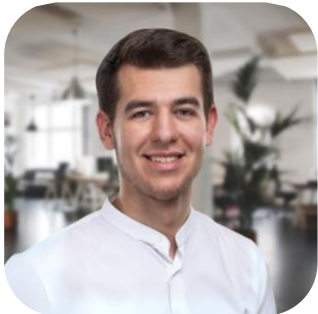
Банки трансформують підходи до фінансування, поступово відмовляючись від проєктів з підвищеними ESG-ризиками. Такі ініціативи дедалі частіше оцінюються критичніше, отримують обмежений доступ до ресурсів або фінансуються на жорсткіших умовах. Водночас акцент зміщується на підтримку проєктів, що відповідають принципам сталого розвитку та демонструють високий рівень екологічної та соціальної відповідальності.

Рекомендації

Підбиваючи підсумки, українському бізнесу слід розпочати ознайомлення та підготовку до запровадження ESG-звітування у власне корпоративне управління. Незважаючи на розпочаті ЄС дерегулятивні заходи, використання методології ESRS та VSME дозволяє підвищити конкурентоспроможність навіть вітчизняних малих та середніх підприємств шляхом вбудови прозорої стратегії відповідальної установи. Через це, наголосимо такі рекомендації у так званий перехідний період:

- I. Перевірити відповідність компанії та її діяльності класифікаціями у розрізі таких показників: тип підприємства, чисельність працівників, економічний сектор, чистий оборот капіталу, статутний капітал, сталість діяльності за Зеленою таксономією ЄС; перелік європейських покупців, які підпадають під дію CSDDD (для українських експортерів);
- II. Слідкувати за реалізацією Стратегією запровадження звітності зі сталого розвитку 2024-2026 рр. Кабінету Міністрів, а саме можливим опублікуванням восени перекладів ESG регуляторних актів ЄС від Міністерства фінансів України та Міністерства економіки України, та подальшою долею законопроєкту про внесення змін у вимоги бухгалтерського обліку та фінансової звітності;
- III. Вжити заходів для впровадження ESG-комплаєнсу як інструменту управління ризиками, забезпечення відповідності регуляторним вимогам, конкурентної переваги на внутрішніх та зовнішніх ринках шляхом формування команди, проведення скринінгу відповідності регуляторним вимогам поточного стану діяльності, розроблення стратегії впровадження ESG-звітування, системи збору, аналізу, розкриття та управління ESG-ризиками.
- IV. Українським експортерам, до чийої продукції застосовується положення Регламенту CBAM, переглянути вимоги до декларацій та підготуватися до потреби придбати вуглецевих сертифікатів;
- V. Впроваджувати добровільні стандарти звітності зі сталого розвитку VSME – актуальні для малих і середніх підприємств як перший крок до майбутнього виконання ESRS, а також для підвищення шансів на фінансування, укладання контрактів і участь у програмах ЄС.

Автори

Віктор Карвацький

Партнер | Голова практики «Сталий Розвиток»

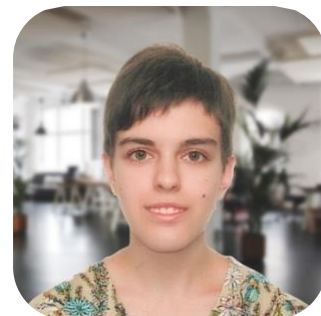
karvatskyi@datadriven.group

Віктор — співзасновник і партнер DataDriven Research & Consulting. Очолює практики сталого та енергетики в DataDriven: має глибоку експертизу в стратегічному консалтингу з питань інтеграції питань ESG, та декарбонізації до операційної діяльності та бізнес-стратегій. Працює з приватними компаніями, державними інституціями та представниками фінансового сектору — насамперед з українськими та вітчизняними банками та інвестиційними фондами.

Влада Шкарупета

Консультант

vs@datadriven.group

Владислава — консультантка в DataDriven Research & Consulting. Працює на перетині сталого розвитку, економічної стійкості та інституційної трансформації. Має досвід у дослідженнях і консалтингу з питань екологічної політики, зеленої відбудови та адаптації до кліматичних ризиків, зокрема в контексті відновлення України та енергетичного переходу. Бере участь у проєктах з підтримки донорських структур, міжнародних фінансових інституцій і місцевих органів влади.

Олександр Ружицький

Партнер

oleksandr.ruzhyskyi@everlegal.ua

Олександр — юрист з понад 15-річним досвідом, спеціалізується на вирішенні комерційних, банківських та інвестиційних спорів. Має значний досвід у представництві інтересів міжнародних компаній, банків, інвесторів та урядових структур у високовартісних судових процесах і комплексних консультаційних проєктах. Серед його клієнтів — Посольство Японії, УкрСиббанк Unilever, Adidas, Sumitomo, Делфаст та інші. Олександр також консультує щодо українського договірної, податкового та трудового права, а також супроводжує міжнародні компанії у сферах енергетики, інфраструктури та інтелектуальної власності.

Леся Багінська

Юрист

Lesia.Baginska@everlegal.ua

Леся — юристка з понад 15-річним досвідом роботи, експертка РАЕВ. Спеціалізується на екологічному комплаєнсі, ESG — регулюванні, юридичному супроводі підприємств під час здійснення планованої діяльності та впровадження проєктів, спрямованих на досягнення цілей сталого розвитку; захисті прав на безпечне життя і довкілля. Має досвід роботи на керівних посадах в органах прокуратури, брала участь у проєктах міжнародної технічної допомоги (USAID, UNDP). Активно залучена до розробки нормативно-правових актів у сфері довкілля, участі у заходах, присвячених зеленій трансформації та ESG як експертка, спікерка. Викладає екологічне право в Національному університеті «Києво-Могилянська академія».

DataDriven Research & Consulting

Адреса: UNIT.City, вулиця Дорогожицька 3, м. Київ, Україна

Пошта: office@datadriven.group

Сайт: <https://datadriven.group/>

© ТОВ «ДАТА ДРІВЕН АДАСТРА ГРУП»

EVERLEGAL

Адреса: Софійська площа, провулок Рильський 4, м. Київ, Україна

Пошта: info@everlegal.ua

Сайт: <https://everlegal.ua>

© ТОВ «ІЮК «ЕВЕРЛІГАЛ»

